

Scris de octavian.hoandra pe 28 iunie 2020, 11:28

Sclavia presei. Arhetip de Tavi Hoandra

N-am invatat nici pana acum, cu toate ca unii dintre noi am trait experienta mutilanta a comunismului, sa asumam istoria a tot ce am trait, ca pe o rescriere a prezentului. Astfel vedem cum trecutul nu mai da nici un fel de lectie timpului in care traim.

inca din 1946, Paul Valery, observa in "Regards sur le monde contemporain" ca "rezultatul luptelor politice e faptul ca tulbura si falsifica in mintea oamenilor notiunea ordinii de importanta a intrebarilor si a ordinii de urgența. Lucrurile vitale sunt mascate dele pur si simplu comode. Cele de viitor de cele imediate. Cele necesare de de cele la indemana simturilor. Cele adanci si domoale de cele existente. Tot ce tine de politica practica e cu necesitate superficial."

Simbriasi, de la cei mari, cu milioanele la jeb si pana la tinerii imberbi care se aduna in piete, la comandalui Soros (in sens generic!) de pe Facebook, gandindu-se pentru ce sex sau gen, "opteaza", ocupa azi ecranele vietii. Nici n-a trecut multa vreme de cind bolsevicii cereau urlind din toti rarunchii: "Treceti cu buretele peste trecut!" si iata ca "majoritatile" formate mai ales din analfabeti functionali se grabesc sa doboare statuile...

Ce va fi, asadar, cu noi?

Cred ca orice om intreg la minte traieste sub spectrul acestei intrebari. Daca vom fi de acord sa ingropam trecutul, atunci va trebui cumva sa reflectam, mai intai asupra vanitatii si a orgoliului nemasurat care ne stapaneste si cele maineinsemnante actiuni. De obicei, in dialectica starilor sentimentale avem de ales tot intre o stanga si o dreapta: astfel la stanga gasim invidia si resentimentul, echilibrul dreptei venind cu orgoliulei nemasurat. in tabloul jalnic de azi, personalizind, avem la asa-zisa dreapta individul tarat de alcool si la stanga pe cel ce nu e in stare sa incropeasca o fraza, vorbind doar in propozitii scurte, facile. Toate astea, pe fondul in care valoarea si conduită intelectualului public a poposit in mocirla pecuniara.

Ne amintim de "elita" filosofico-scriitoriceasca, aduland un scelerat cavernicol. Pe de alta parte, nici presa nu se mai bucura de un nivel de la care sa poata propune o dezbatere publica verosimila. Claude Karnooh observa undeva un fapt care se perpetueaza. Anume ca devenirea oamenilor nu mai poate fi vazuta decit intr-un relativism total.

Pe parcursul a sapte ani, la "Realitatea romaneasca", difuzata pe Realitatea tv condusa de Cozmin Gusa am incercat sa propun telespectatorilor modelul intelectualului de prestigiu, al academicianului, al marelui profesor, al "maestrului", tocmai fiindca stiam ca de fapt, o mare parte a populatiei prefera mai degraba figura asa-zisului "jurnalist de moda noua", cu party pris-uri, fara

talent, fara o cultura solida, carecunoaste vag limba romana, dar care isi construieste cultul propriei celebritati mediatice prin amestecul de vedeta decerebrata a manelelor, si de sportiv badaran.

si totusi, in Germania anului 1985, poate cel mai curajos si talentat jurnalist de investigatii, Gunther Wallraff, renumit pentru reportajele sale sub acoperire, publica o carte care va arunca, pur si simplu in aer Republica Federala Germana – asa cum se numea Germania inca neunita cu partea ei estica. "Ganz unten" (Cel mai insignifiant dintre insignifianti), cartea scrisa dupa o munca de doi ani, in care Wallraf a trait sub identitatea falsa a unui imigrant turc, canindu-si parul si schimbandu-si culoarea ochilor cu lentile de contact, a aruncat in aer scena publica si politica a Germaniei, prin dezvaluirile despre tratamentul inuman aplicat de nemti imigrantilor turci. Scandalul imens a reusit sa schimbe radical tratamentul grotesc al "miinii de lucru ieftine" venite din Turcia.

Numai ca pe atunci, Germania era condusa de Helmut Kohl, al carui mandat de cancelar a durat 17 ani, cu doi ani mai mult decat cel al lui Adenauer. Acesta a fost cel mai lung mandat al unui cancelar german de la Otto von Bismarck. Kohl este considerat principalul arhitect al reunificarii Germaniei si al Tratatului de la Maastricht care a format Uniunea Europeana, fiind descris de catre presedintii americani George W. Bush si Bill Clinton ca „cel mai bun lider european al celei de-a doua jumatati a secolului 20”.

Numai ca dupa "noua ordine" europeana, Kohl nu mai e decat un "penal" si nimic mai mult...

Gunther Wallraff nu este un orisincine, ci cel mai semnificativ ziarist german. Actionand sub acoperire si scriind pentru "Bild", el a fost cel care a inventat conceptul de "jurnalism de interventie", acel gen de jurnalism care nu numai ca relateaza corect, ci mai mult, se situeaza de partea victimelor si nefericitilor societatii.

Deunazi, o tanara din Targu Mures a povestit pentru Deutsche Welle ca in aprilie, dupa o luna de munca, in Germania, de dimineata pana seara, a primit 300 de euro. Situatia s-a inrautat in luna mai. Desi, potrivit intregerilor cu angajatorul, oamenii ar fi trebuit sa primeasca in jur de 3 euro pentru fiecare lada de capsuni culese – media zilnica fiind de aproximativ 50 de lazi – femeia s-ar fi ales cu un salariu total de 5 (cinci) euro!

„Oamenii au datorii, ii asteapta copiii acasa. Eu am patru copii. Sa ma duc fara bani acasa dupa ce le-am lucrat nemtilor campul? E greu, foarte greu.

Catastrofa "exportului de sclavi" din Romania inceput de ceva timp, probabil in urma unei intregeri rusinoase intre cancelarul [Merkel](#) si premierul [Ludovic Orban](#) isi arata coltii in fiecare zi.

in treacat fie spus, Frau Merkel e prizabila, cu tot trecutul ei din Europa de Est, cu tot cu bataia de joc la care sunt supusi "sclavii" trimisi de premierul Romaniei la munca in Germania, fara nici o tresarie din partea ministrului Muncii Violeta Alexandru (nomina odiosala!) crapa zilnic ecranele televizoarelor, atit la locul faptei, prin lanurile de sparanghel, ori prin abatoarele nemtesti, cat si in Romania. Dar cum nu mai exista unadevarat ziarist de investigatii, asa cum a fost Gunther Wallraf, este evident ca nu vom afla dedesubturile mizerabile ale acestei tranzactii. La noi, comisiile parlamentare nu vor face nici atit.

Pentru cea mai mare parte a presei romanesti "investigatii" inseamna sa primesti

un dosar de la vreo persoana sau institutie interesata si sa-l dai publicitatii,

contra cost, sau contra vreunui privilegiu. Chiar zilele trecute, imensa frica a mai multor politicieni liberali din gasca premierului Orban, frica pe care o inspiraprim-vicepresedintele Rares Bogdan au generat o extraordinara(!) astfel de investigatie. Doua-trei fotografii si o filmare cu drona de pe o terasa a unui restaurant clujean in care apareau maximum 5 persoane, i-au facut pe marii "investigatori" sa afirme, fara nici o dovada, ca in interiorul restaurantului s-ar fi aflat 100 de oameni (!!!), prieteni ai politicianului clujean, care sarbatorea, perfect legal, aniversarea fiicei lui. Cum aceasta mizerie nu putea fi probata, "investigatorii" au completat "investigatia" cu informatii despre cei cativa oameni care apareau in fotografii, informatii luate de pe Google.

Trecind peste "amanuntul" ca la petrecere au participat mai putini oameni decit prevedea in astfel de situatii , peste intruziunea ilegala prin fotografii facute ilegal intr-un loc privat, e de remarcat ce maiinseamna azi in Romania o investigatie de presa, atunci cand ai obiectivul de a distrugere credibilitatea unui politician....

Poate ca e cumva prea acida zicerea lui Karl Kraus, conform careia "Jurnalistul are tot atatea legaturi cu adevarul cit au ghicitoarele in carti cu metafizica." Desi scrisa cu ceva timp in urma, fraza lui Kraus, jurnalist si scriitor austriac, comparat adesea cu Juvenalsi Jonathan Swift isi gaseste materializarea cea mai vizibila in fotografia presei romanesti de azi. insa nu numai atat: daca ne uitam le asa-zisa evolutie a estului dupa caderea "Cortinei de Fier" vedem ca tocmai cei mai radicali liberali si-au luat sarcina de a aduce lumina si de a democratiza spatiul scapat de comunism. De parca ei ar fi adus vreun progres in dreptatea sociala, ori vreo reala mai buna intelegerere intre oameni, vreodata ...

Pe nemti, nici nu-i putem condamna prea tare: ei s-au format sub imperiul lui Fichte, Hegel si Kant, adoptand generatie dupa generatie teoriile intaririi tarii, dupa modelul elitelor prusace, care propovaduiau credinta in sacrificiul fiecarui cetatean pentru intarirea suprematiei statului. Profesorul Karnooh avertiza inca din 1993, in "Adieu a la difference", ca oricare ar fi tipul de om nou propus de ideologia puterii, razboinicul teuton e gata sa aduca in sclavia "rasei" sale o lume de "suboameni" sau consumatorul democratic, somat sa raspunda cu docilitate injonctiunilor publicitare care il fac sa creada in identitatea intre libertate si puterea de cumparare.

insa atitudinea noastra, servila, nu are nici o justificare, alta, in afara micimisufletesti, a lipsei de patriotism elementar si crasei inculti a conducatorilor nostri. Daca Merkel ar demisiona miine, cu siguranta ca prima preocupare a ei ar fi sa scrie o carte de amintiri politice, si poate chiar ne-ar povesti despre tineretile ei comuniste si intalnirile "tovarasesti" de la Vox Maris. in schimb, Ludovic Orban n-ar avea ceva mai bun de facut, decit sa se dedice barbutului, caci amintirile de la dezalcoolizare nu par a tenta vreun public amator de lecturi. "Necazul cu germanii nu este ca ei trag cu obuze, ci ca le graveaza pe acestea cu citate din Kant", zice Kark Kraus. Cu siguranta ca metafora lui nu-si afla locul intr-o lume politica romanesca aflata la cel mai de jos nivel intelectual, cucerita doar de accesul la resurse si voturi.

si, ca sa terminam tot cu celebrul scriitor, si jurnalist austriac Karl Kraus: "Libertatea gindirii o avem, ne mai lipseste gandirea."